

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioan. Petri Maffei, Bergomatis, E Societate Iesv,
Historiarvm Indicarvm Libri XVI.**

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Ex Emanvelis Iesseriae Litteris Ad Praepositum Generalem datis Goa, 4.
nonas Ianuarii, 1569.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11473

tanta cum Christianorum tum verò ethnicorum approbatione, vt multi principes viri sese iam nunc defensores atq; adiutores Euangelii præbeant, qui nuper acerrimi Christianæ religionis aduersarii fuerant. Regis verò ipsius, quamquam adhuc ethnici, eximia erga nos humanitas ac beneuolentia cernitur: audit nos perlibenter, templū Christianis ædificauit egregium, quinetiam in eam incubuerat uoluntatem, vt Maurorum fanum, quamquam inuitis ac reuolentibus ipsis, euerteret. Sed ne qua turba ac rixa oriretur, vel ipso nostrorum suasu res in aliud tempus dilata.

Dum hæc pararem scribere, ecce tibi ab Rege Trauancoris nuntius: etiam atque etiam rogans, vt Regem ipsum è nostris aliquis adeat: esse quæ ille nobiscum agere uehementer velit. Delubrum est leucis ab hoc oppido quatuor, quo Rex Trauancoris tum ad gratulationes quasdam ac solemnitas sese contulerat. eò igitur è nostris nonnulli profecti, benignissimè ab eodem excepti sunt: actum de templis Christiano ritu ac religione toto ipsius regno extruendis: eamque potestatem Rex patentibus litteris seu diplomate fecit amplissimam: deinde omnibus iis qui ad Christum accederent, immunitates ac priuilegia multa proposuit: se suaq; nostris liberaliter detulit: eosdem orauit, vt sibi Lusitanorum, qui versantur in India, conciliarent amicitiam tandem permanfuram, quamdiu sol extabit ac luna, professus hostem se hostium nostrorum fore perpetuum. ad ea nostri tum ita respondissent, vt Regi gratias agerēt, & opportunè etiam alia quedam adderent, domum reuersi sunt. Quocirca breui, vt speramus, magna cum diuini nominis gloria totum illud regnum ad ecclesiam catholicam aggregabitur, eritque necesse, vt Indica omnia nostræ Societatis collegia cultores atque operas in vnicam hanc magnam ac spatiosam pro sua quæque parte contribuât. Laudetur etiã atque etiam Dominus: idemque nobis multum de suo sancto Spiritu largiatur. Amen.

EX EMANVELIS IESSERIAE LITTERIS AD
Propositum Generalem datis Goa, 4. nonas Ianuarii, 1569.

AESTATE superiore cum è Sinis redirem, Cocini primum, deinde Goæ sum factus certior, auere te, Pater optime, de illarū gentiū moribus ac natura cognoscere,

cere, deque spe eiusdem per Euangeliū adiuuandæ prouinciæ. Quocircaverfatus ibi annos aliquot deesse nolui, quominus tibi per litteras quid haberem in eo genere cōperitū, quidve sentire, exponerem. Sinarū regio & patet latissimè, & omnium, quæ quidē in hac plaga exploratæ sunt, oppidis & habitatoribus est celeberrima. Incolę sunt ingenio valde bono & acuto, præstantiores animi, quam corporis viribus, in reipublicæ administratione & civili prudentia admodū excellūt: hac apud eos cura studiumq; præcipuum, superstitionibus & idolis minime dediti sunt. vnum habent regem: huic verò supra quam credi possit omnes obediunt, præmiorum ac pœnarum distributio planè admirabilis: atq; vt natura sunt perspicaces, animaduerti nonnullis ipsorum sacrosancta fidei nostræ decreta vehementer probari, in vrbe Cantone fui aliquoties: apertè profitebantur, si per regem regiõsve ministros liceret, sacra suscepturos libenter. Atque (vt ego quidem existimo) si quando Christi præconibus aditus in ea loca patuerit, plus apud Sinas breui quàm apud alias nationes vel diuturno labore profecerint. primū ob gentis ipsius naturam atque indolem egregiam, deinde quòd secura toto regno pax est atque tranquillitas. Quinimo & in amore & in honore nostros habere, quidam etiam ad meliorem frugem reduci iam cœperant: iidemque aiebant, si quibus vnquam aduenis in eius regionis interiora penetrare licuerit, eos vtique aduenas è Societate nostra futuros. Itaque licet perperuus ille animarum inimicus opponat omni conatu sese, & reuera negotium hoc difficultate non vacet, tamen ita desperandum non est, vt nonnulli, re nõdum omnino tentata atque explorata, putarunt.

Etenim Franciscus Peus & ego, quo tempore in Sinas eum Regis Lusitaniæ Legato profecti eramus, in mandatis habebamus, vt ne prouinciã ingrederemur, ante regiã legationem absolutam; sed enim tota res acta sic est, vt minime mirum videri debeat nos deinde introductos nõ esse. quòd si duo socii aliquam eius linguæ & consuetudinis nostri peritiam, forti magnòque animo rem aggrediantur, ipsi perse (quemadmodum in Meaci vrbis ingressu apud Iaponios factum est) Deo adiuuante forte confido (idque nobis affirmabant Sinæ) non modò vt non arceantur, sed etiam vt audiosè intromittantur ab incolis. Qua Lusitani moratur,

domus

domus iam excitatę complures. Christianorum incolarum est numerus sex circiter millium, partim Lusitanorum qui mercaturam exercent, partim etiam Sinarum qui sese paulatim ad Christum adiungunt, ibidem duo iam templa videntur: Lusitanorum alterum sacerdotibus instructum secularibus: alterum Societatis nostrę, huic ædes coniunctę sunt, Patris Provincialis iussu ad nostrorum habitationem extractę, vt simul & rei Christianę in eo portu dent operã, & integritate vitę exemplóque illius regni quasi fores pulsare pergant. Eadem ædes opportunum quoque præbent nostris hospitium, qui Iaponem perentes ex itinere illuc diuertunt: quorum nonnulli nouem decemve interdum menses ibi subsistunt, dum vel cursum expectant, vel aliqua in vsus Iaponicos necessaria comparant. Variis præterea ex ethnicorum regionibus confluunt eodem Christiani, quibus in spiritu laborãtibus tēpestiuē succurritur. Et quoniã alia nulla est in eo emporio religiosa familia, nostri tantis tamq; salutaribus occupationibus distineatur, vt nõ videã quibus in locis possit eorum esse commoratio fructuosior. quas ob causas, ac præsertim introitus obtinēdi gratia, sic equidem statuo (nisi si tibi videatur secus) è re Christiana futurum, vt mandes atque præcipias, non modò vt nostri (quoad eius fieri poterit) nequaquam ab incepto desistant, sed etiam omni conatu insistant sacrosanctum Euangeliũ penitus in eam prouinciã inferre: siquidē à Deo magna speranda sunt. Ipse pro sua clementia in anima spirituque tuo semper inhabitet. Ego me precibus tuis ac sacrificiis valde commendo. Goa, 4. nonas Ianuarias, 1569.

E NICOLAI NVNNIS EPISTOLA, E CASTRO Lernate data, 4 Idus Febr. 1569.

DE regionibus hisce Maluci, & Amboini, anno superiore, plura cognouisse vos arbitror, quibus in regionibus Dei beneficio Christiana res cursum deinceps ita prosperũ tenuit, omnes vt hi populi & insulę sacrũ Euangelium efflagitent, & sanè hæc Domini vinea, omnium, quę Societati nostrę commissę sunt, in primis videtur colenda: fructum enim operę pollicetur vberissimum. Quare in spem viuimus fore propediem, vt impiam Mahometis sectam in hisce partibus diuina bonitas prorsus extinguat ac de-